

Zoslanie Ducha Svätého A

*Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý.
Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý.
A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú,
ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko
vo všetkých. (1 Kor 12,4-6)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2,1-11

Keď nadišiel Sviatok päťdesiateho dňa po Veľkej noci, boli všetci učeníci zhromaždení na tom istom mieste. Zrazu zaznel hukot z neba, akoby sa hnal prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky a rozdelili sa: nad každého z nich sa postavil jeden. Všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť cudzími jazykmi, ako im Duch vnukol vyjadrovať sa.

V Jeruzaleme bývali Židia, bohobojní ľudia zo všetkých národov, čo sú pod nebom. Keď sa teda strhol tento hukot, zbehol sa veľký zástup a boli celí zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím vlastným jazykom. Strpli od úžasu a udivení sa pýtali:

"Či nie sú títo všetci, čo tu hovoria, Galilejčania? A ako to, že ich každý z nás počuje hovoriť vo svojom materinskom jazyku? My, Parti, Médi, Elamčania a obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a líbyjských krajov okolo Cyrény, prisťahovaní Rimania, Židia aj prozelyti, Kréťania i Arabi: počujeme ich v našich jazykoch ohlasovať veľké Božie skutky."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 12,3b-7.12-13

Bratia a sestry, nik nemôže povedať: "Ježiš je Pán," ak to nepovie pod vplyvom Ducha Svätého.

Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Rozličné sú aj služby, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj sily, ktoré účinkujú, ale Boh je ten istý: on spôsobuje všetko vo všetkých. Každý však dostáva prejavy Ducha na úžitok iným.

Ako telo je len jedno, aj keď má mnoho údov, a všetky údy – hoci je ich mnoho – tvoria jedno telo, tak je to aj s Kristom. Veď my všetci – Židia aj Gréci, otroci aj slobodní – všetci sme pokrstení v jednom Duchu, aby sme tvorili jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom.

Večer prvého dňa po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si do stredu a povedal im: "Pokoj vám!" Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

Ježiš im znova povedal: "Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás." Po týchto slovách dýchol na nich a povedal: "Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané."

Na zamyslenie

Turíce – slávnostné ukončenie Veľkonočných sviatkov, ktoré nám dnešné evanjelium ešte raz pripomína ako sviatky radosti a pohody. Turíce – sviatok, ktorého korene siahajú do starého, židovského sviatku dožiniel, tzv. "týždenného sviatku". Tento sviatok je pripomienkou udalosti na Sinaji, na ktorom sa odohralo odovzdanie prikázaní a neskôr sa tiež začal spájať tento židovský sviatok so zoslaním Ducha Svätého na Turíce. Turíce – sviatok s mnohými úžasnými aspektmi, a predsa je mnohým tak cudzí. Napriek tomu skrýva v sebe nespočetné množstvo historických spásonosných odtieňov.

Turíce – hovorí sa tu o hukote, prudkom vetre. Vietor sa nás zmocní, pohne v nás niečím. Pôvodne hebrejské slovo pre Duch, "ruah", čo znamená vietor, závan, dych, súvisí a zaoberá sa touto myšlienkou. Vzduch je všade okolo, a tiež v nás. Cítiť ho môžeme až keď sa zdvihne vietor alebo v našom dychu. Tak isto je to s Božím Duchom – v ňom sme a žijeme, bez neho neexistuje život rovnako ako bez vzduchu.

V ňom – nie, to nie je správne. Boží "ruah" v hebrejskom má ženský rod. Na Turíce poznávame tak nežnú, dobrotivú, láskyplnú "ženskú" Božiu tvár. Táto "ženská" Božia tvár vyjadruje tiež ešte to, že Turíce sú tiež sviatkom plodnosti. Boží Duch – nazývaný tiež ako Duch potešenia, pravdy, múdrosti, milosti, lásky, voľnosti ... v neposlednom rade ako Duch tvorca. Tento "creator spiritus", ako je ospevovaný v jednom starom hymne, je žriedlom našej plodnosti, našich kreatívnych ideí, myšlienok plných oduševnenia (o-du<ch>-šev-ne-nia), našej životaschopnosti. Ovocím tohto Ducha sú láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, priateľstvo, dobrota, nežnosť, viera ...

Turíce – ďalej sa hovorí o ohnivých jazykoch. Oheň je taktiež symbolom životaschopnosti. Ľudia, v ktorých planie oheň, sú živí, vyžaruje z nich zvláštna sila života, lásky, radosti. Týmto obrazom ohnivých jazykov vyjadrujú Turíce našu hlbokú túžbu po žiare, páľave, ktorá sa nekončí, keď sa cítíme prázdni, vyhasnutí.

Turíce – je to tiež sviatok voľnosti a dospelosti. Nie nadarmo sa na Turíce slávia narodeniny Cirkvi. Na Turíce sa stáva z malého, prestrašeného zástupu spoločnosť dospelých, vnútorne slobodných ľudí, ktorí sú si vedomí svojej zodpovednosti za svet.

Turíce – sviatok zjednotenia a porozumenia. Vyvrcholením Turíc je moment, kedy sa ľudia stretnú a navzájom si rozumejú. Počúvajú o veľkých činoch Božích – každý vo svojom jazyku, a predsa akoby zjednotení v jednom jazyku. Aký je to jazyk, ktorému aj dnes rozumejú všetci ľudia, nezávisle od veku, národnosti alebo duševnej kapacity? Je to jazyk dôvery a rovnakej vnútornej túžby po plnosti života. On je cestou k novému, spájajúcemu, vychádzajúcemu spoza hranice spoločenstvu.

Na Vianoce oslavujeme Narodenie Boha v nás, na Veľkú Noc si pripomíname Ježišovu cestu od utrpenia cez smrť k Zmŕtvychvstaniu, cesta, ktorá sa v našom živote vždy nanovo odohráva. Na Turíce oslavujeme naše dospievanie, náš život zostáva posilnený Duchom sily a Lásky. Turíce sú sviatkom poslania. Nezostali sme obdarovaní Duchom iba kvôli nášmu vlastnému rozvoju. Obdržali sme v ňom poslanie prebúdať k životu a odovzdávať ho ďalej. Akým spôsobom prevezmeme túto zodpovednosť za rozširovanie zvesti života je len otázkou pre našu osobnú, duchom naplnenú kreativitu ...